

Com a portaveu adjunt i síndic d'EUPV, Ignacio Blanco va ser un dels diputats revelació de les Corts durant la legislatura passada. El 24 de maig, però, la fatídica tanca electoral del 5% va fer que tant ell com la seua formació quedaren fora de l'hemicicle. Dilluns 5 d'octubre –a l'Octubre, precisament– presenta 'Botiflers!!' (Balandra), un llibre amb els seus millors discursos, que traspuen el procés d'afonament del PPCV.

*Entrevista de Víctor Maceda
Fotografies de Miguel Lorenzo*

IGNACIO BLANCO

«M'agradaria una llista conjunta de Compromís, Podem i EUPV al Congrés»

La presentació de *Botiflers!!* tindrà lloc el proper dilluns 5 d'octubre a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània de València. El dia 14, Ignacio Blanco i Àfrica Ramirez, l'editora de Balandra, repetiran l'acte a l'FNAC d'Alacant. Algemesí, Alcoi, Gandia, Castelló de la Plana i Barcelona seran algunes altres de les poblacions on també hi haurà presentacions del llibre.

—Vostè tenia claríssim que el títol havia de ser aquest: *Botiflers!!*

—Sí, perquè té resonàncies històriques i recorda el meu discurs parlamentari més

conegut, que es va produir en un moment clau de la legislatura. Va ser durant una comissió de Pressupostos en què compareixia Serafín Castellano, que era conseller de Governació. El dia abans s'havia anunciat el tancament de RTVV, jo provenia d'una concentració dels treballadors a la plaça de Manises, i després de la seua intervenció, li vaig amollar tot allò que em va venir al cap, sense tenir-ho preparat. Van ser vuit minuts absolutament improvisats. Després, en consultar-ho a la base de dades dels diaris de sessions, he comprovat que mai no s'havia fet servir aquest terme, el de "botiflers", en un sentit estrictament

polític. Malgrat això, trobe que defineix a la perfecció quina ha sigut l'actitud del PP: traïdor al poble valencià. Rere un discurs presumptament valencianista, s'ha dedicat a atacar els drets del poble valencià.

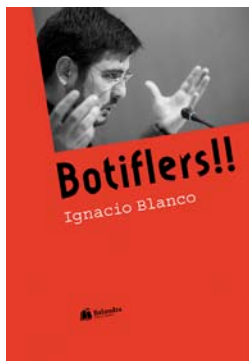
—Va estrenar-se com a diputat el 2011, quan les sospites de corrupció ja eren clares. Va arribar indignat de casa, vaja, però la indignació va créixer en veure com actuava el PPCV a les Corts?

—Una de les coses més boniques que m'han dit tots aquests anys pel carrer és aquesta: "Gràcies per dir-los a la cara tot allò que jo voldria dir-los". Hi ha una elaboració col·lectiva dels meus discursos, →

DINS I FORA DEL DESPATX.

A la dreta, Ignacio Blanco, fotografiat un dels últims dies que va ocupar el despatx de sindic d'Esquerra Unida del País Valencià (EUPV) a les Corts.

La seua feina parlamentària apareix ara sintetitzada al seu llibre, *Botiflers!*

→ i certament, als cinc diputats d'EUPV ens indignava encara més veure què passava allà dins. El cinisme del PPCV, la manera com defensen fora de l'hemicicle allò que a dins neguen per complet, i sobretot, la companyonia amb els diputats d'uns altres grups. Amb EUPV aquesta companyonia mai no ha existit, però gent d'uns altres grups, en canvi, ha institucionalitzat la seua relació amb els corruptes, amb persones que fan molt de mal al nostre país.

—Parla del PSPV-PSOE?

—I no sols del PSPV.

—De Compromís, també?

—Parle de persones, més que no de grups en concret. Pel que fa a Esquerra Unida, sempre hem tingut molt clar que ens trobàvem no sols davant enemics polítics nostres, sinó sobretot davant uns enemics del poble valencià. Mai no hem buscat aquest tipus de relació.

—I dels casos que ha denunciat, quin de tots l'ha impressionat més?

—El cas del metro emociona molt: tots hem vist la lluita dels familiars i de les víctimes davant la insensibilitat del Govern. El tema de la corrupció ha estat igualment impactant, però el tancament de RTVV marca un abans i un després. Ni els diputats del PP no hi estaven d'acord. Va ser una decisió personal i autoritària d'Alberto Fabra que va generar una onada de repulsa general... Fou la primera vegada que a una manifestació de les forces d'esquerra vam veure senyeres *blaveres* coronades.

—Molts dels casos que va denunciar EUPV van contribuir a la caiguda del PPCV. Tanmateix, no van arribar al 5%. Per quin motiu?

—El dol, ja l'hem passat. Hi havia un gran reconeixement de la nostra tasca i va ser un resultat injust. Però la vida continua i hem d'estar orgullosos: amb cinc diputats i menys recursos, vam fer més contra la corrupció que la resta de grups. Vam despatjar i denunciar el cas de corrupció més gran de la democràcia espanyola. Quan s'alce el secret de sumari del *cas Rus*, els casos *Gürtel*, *Malaya* i tants altres es quedaran curts. Vam fer més que ningú per la transparència: possiblement imputaran els ex-consellers [José] Ciscar i [María José] Català, vam desconfidencialitzar contractes públics com els de Calatrava, [Bernie] Ecclestone o els dels clubs de futbol amb RTVV. Ens van faltar pocs milers de vots per arribar al 5%, i al pròleg, el periodista Adolf Beltran n'explica les causes. El context polític estatal en va tenir molta culpa.

—Què ha de fer ara EUPV?

—Esquerra Unida és necessària, ha sigut clau durant la nostra etapa democràtica. Mai no hem sucumbit als cants de sirena de l'especulació urbanística, ni hem renegat de les veritables senyes d'identitat del poble valencià. La societat valenciana ha quedat òrfena d'aquesta representació i hem de fer tots els possibles per retornar a les institucions: repensar-se, reformular-se, i renovar persones i formes de treballar.

—Unitat popular sense sigla pròpia?

—La sigla és important, però sobretot, importa el projecte. Allà on hi ha hagut confluència, com a la ciutat d'Alacant, el resultat ha estat més positiu i hem canviat la manera de governar. Dependrà no sols de nosaltres, sinó de més actors polítics.

—Va recuperar la plaça de funcionari a la Conselleria de Justícia, però de sobte ha passat a ser sots-director del gabinet tècnic d'Igualtat i Polítiques Inclusives, el departament de Mónica Oltra.

—Estic molt content pel repte professional que suposa en una etapa com l'actual, de canvi polític al País Valencià.

—Molestarà els companys d'EUPV?

—He acceptat la proposta per tal de desmercantilitzar els serveis socials. No seré assessor d'Oltra en qüestions polítiques. És un lloc tècnic i, a més, cal respectar la carrera dels ex-polítics. Vaig rebutjar tres ofertes per incorporar-me al Consell.

—Li agradaria una llista conjunta de Compromís, Podem i EUPV al Congrés?

—Sí, m'agradaria. I que s'hi inclogueren referents socials i més forces polítiques. La unitat popular ha d'anar més enllà d'una simple coalició de dos o tres partits.

—Ho veu factible?

—No ho sé. Tot canvia molt ràpidament. Fins l'estiu, a causa de les enquestes, Podem adoptava una posició de força que ara ha començat a variar. Amb l'actitud prèvia, era molt difícil guanyar la simpatia -i el vot- d'una majoria progressista. ●